

Sygn. akt III CZ 37/11

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa L. F.

przeciwko W. Ł., C. Ł. i K. Ł.-H.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 lipca 2011 r.,

zażalenia pozwanego W. Ł.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego zawarte w wyroku

z dnia 14 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie i zasądza od pozwanego W. Ł. na rzecz powoda kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia 2011 r. odrzucono apelację pozwanego W. Ł. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 lipca 2010 r., gdyż – mimo wezwania – nie została należycie opłacona. Wprawdzie pozwany uiścił opłatę w oznaczonej wysokości, jednak wpłacił ją na konto Sądu Rejonowego, a nie Sądu Okręgowego, który wydał zaskarżony wyrok, i nie wpłynęła ona do tego Sądu w terminie wyznaczonym do usunięcia braku.

W zażaleniu pozwany przyznał, że uiścił opłatę na konto Sądu Rejonowego, gdyż omyłkowo wpisał na druku przelewu konto tego Sądu, a nie Sądu Okręgowego, który został zresztą na tym druku wymieniony jako odbiorca przelewu. Zdaniem skarżącego, omyłkowe wskazanie numeru konta nie powinno skutkować odrzuceniem apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że sądem właściwym do uiszczenia opłaty należnej od apelacji jest sąd, który rozpoznawał sprawę w pierwszej instancji, a w szczególnych sytuacjach także sąd drugiej instancji właściwy do rozpoznania apelacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2008 r., II PZ 15/08, OSNP 2009, nr 23-24, poz. 318 i z dnia 28 listopada 2008 r., V CZ 77/08, niepubl.).

Pozwany, który jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, powinien bez wezwania sądu uiścić należną opłatę w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia mu postanowienia Sądu Apelacyjnego, oddalającego wniesione przez niego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie częściowego zwolnienia go od opłaty od apelacji. Pełnomocnik pozwanego powinien uiścić tę opłatę na rachunek Sądu Okręgowego jako sądu rozpoznającego sprawę w pierwszej instancji, jednak – zachowując termin – uiścił ją na konto Sądu Rejonowego, a więc sądu niewłaściwego. Należy zauważyć, że pełnomocnik pozwanego, wnosząc opłatę od apelacji, nie wskazał sygnatury akt sprawy, co uniemożliwiało przekazanie opłaty w terminie na konto sądu właściwego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 1989 r., III CZP 62/89, „Biuletyn SN” 1989, nr 6, s. 14).

Z tych względów zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia 2011 r. należy uznać za bezzasadne, co uzasadnia jego oddalenie (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.